Quelle: https://manuscripta.at/?ID=905
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

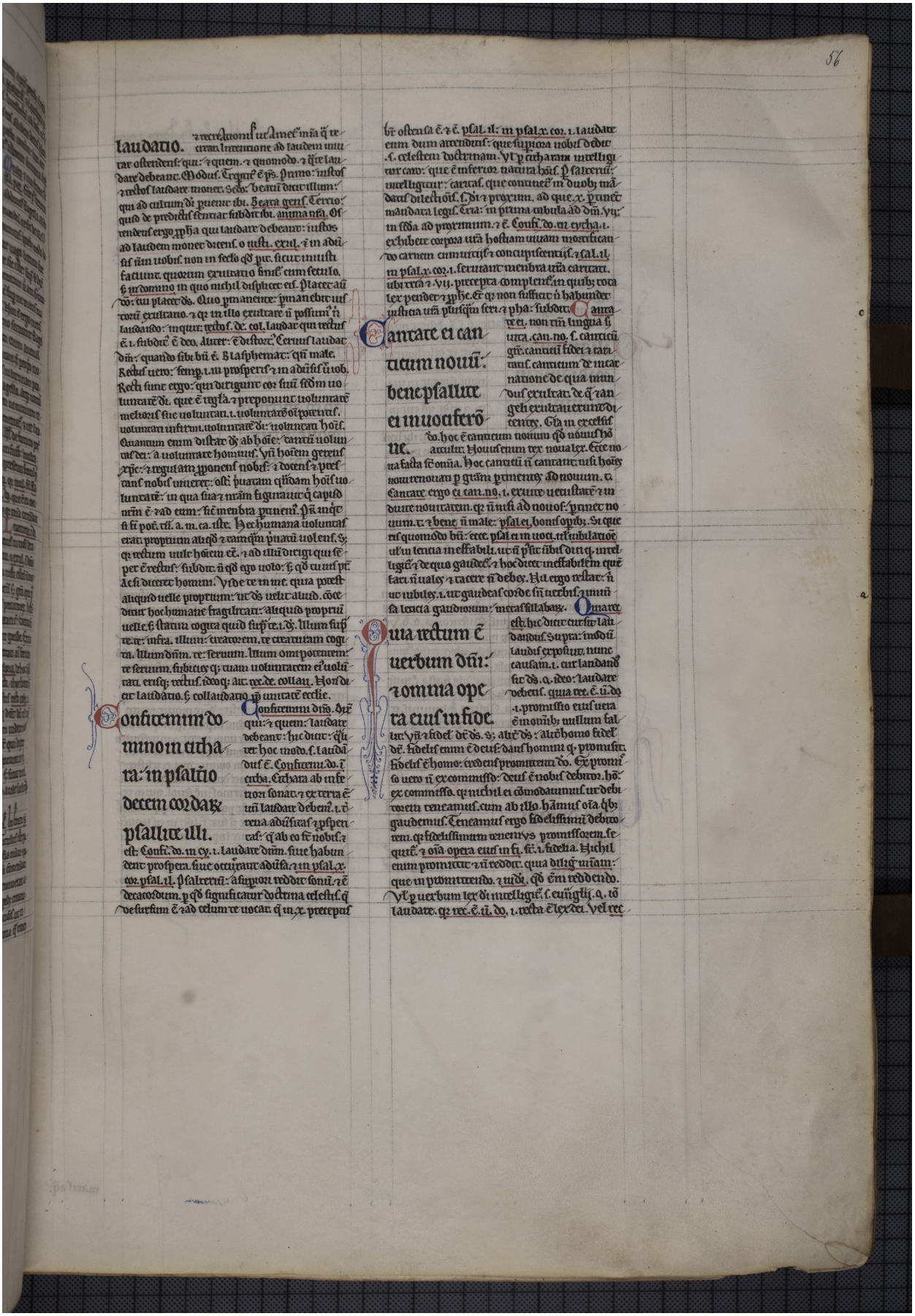

56

laudatio. ⁊ mere laudantis ut ad meē mīa q̄ re
ceptam intentione ad laudem intu
tar ostendens: qui: ⁊ quem. ⁊ quomodo. ⁊ ipse lau
dare debeant. Modus. Tripartite ps. Primo: iustos
⁊ rectos laudare monet. Secō: beatū dicit illum:
qui ad cultum dī pertinet ibi. Beata gens. Tertio:
quid de predictis sentiat subdit tibi. anima mea. Of
rendens ergo ypha qui laudare debeant: iustos
ad laudem monet dicens. o iusti. exul. ⁊ in adui
tū nūm nobis. non in facto q̄d pr. sicut in iusti
faciunt. quorum exultatio finis cum fetulo.
Ꝗ in domino in quo michi displicet est. Placet aū
dō: cui placet ds. Quo pmanente: pmanebit iust
tortū exultatio. ⁊ qz in illo exultare ñ possum ñ
laudando: in quir. rectos. de. col. laudat qui rectus
ē. i. subditē ē deo. dicit: ē dextor. Certus laudat
dm: ⁊ quando sibi bū ē. Ꝗ blasphemat: qñ male.
Rectis uero: semp. i. in prosperis ⁊ in aduersis ñ nob.
Rectis sunt ergo: qui dirigunt cor suū sēdm uo
luntatē dī. que ē rgla. ⁊ preponunt uoluntatē
melioris siue uoluntati. i. uoluntatē oī poterius.
uoluntati infirm. uoluntatē dī: uoluntati hōis.
Quantum enim distat dī ab hōe: tantū uolun
tas dī: a uoluntate hominis. ynū hoīem gerens
ypc: ⁊ regulam ponens nobis: ⁊ docens ⁊ pres
tans nobis uiuere: olī: puram q̄dam hōis uo
luntatē: in qua sua ⁊ nrām figuratur capiti
nrīm ē ⁊ ad eum: sicē membra pertinent. Pñ. nq
si si poē. iii. a. m. ca. iste. Hec humana uoluntas
erat propium aliqd ⁊ camēm puauit uolens. Sz
qz rectum uiuit hōem ē. ⁊ ad illū dirigi qui se
per ē rectus: hi dicit. ñ qd ego uolo: Ꝗ qd tu uis pt.
Acsi diceret hominis. Vide te in me. quia potest
aliquid uelle proprium: ut ds uelit aliud. cōce
dunt hoc humane fragilitati: aliquid proprii
uelle. Ꝗ statim cogita quid sup te. i. dī. illum sup
te. ut: infra. illum: ut adorem. te creatura cogi
ta. illum dnīm. te: seruum. illum omipotentem:
te seruum. subditus qz tuam uoluntatem ei uoli
tati. eius ⁊ rectus. ado q: aut. ter. de. collau. Non di
cit laudato. Ꝗ collaudato. ipū unitatē ecclie.

Confitemini domino in cithara: in psalterio decem cordarum psallite illi.

Confitemini dñō. hic
qui: ⁊ quem: laudare
debeant: hic dicit: q̄ lau
det hoc modo. s. laudā
dus ē. Confitemi. do. i.
cithara. Cithara ab infe
riori sonat ⁊ ex tertia ē
uñ laudar debem. i. ō
rena adiuncta ⁊ ypen
tac: q̄ ab eo fē nobis. ⁊
est: Confi. do. in cy. i. laudare dnīm. siue habun
dent prospera. siue oppriman adūsa. ⁊ in psal. x.
cor. psal. ii. Psallere: a sursum reddit sonū. ⁊ ē
decacordum. p qd significatur doctrina celestis. q̄
de sursum ē ⁊ ad celum te uocat. q̄ in x. preceptis
bē ostensa ē. ⁊ ē. psal. ii: in psal. x. cor. i. laudare
eum dum arcendus: que supiora nobis dedit
.s. celestem doctrinam. Vel p cithara intelligi
tur caro: que ē inferior natura hōis. Ꝗ salterio:
intelligitur: carnal. que continē in duob; mā
daus dilectōis. s. dī ⁊ proxim. ad que. x. pertinet
mandata legis. Cīra: in prima tabula ad dnm. vel:
in sēda ad proximum. ⁊ ē. Confi. do. in cytha. i.
exhibere corpora uta hostiam uiuam mortifican
do carnem cum uitiis ⁊ concupiscentiis. ⁊ sal. ii.
in psal. x. cor. i. seruant membra uta carnali.
ubi decā ⁊ vii. precepta completē in quib; tota
lex pendet ⁊ ypha. Et qz non sufficit ñ habundet
iustitia uta plusq̄m scri. ⁊ pha: subdit.

Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in uocibus uestris.

Cantate. ei non nīm lingua si
uta. can. no. s. canticū
gē. canticū fidei ⁊ cari
tatis. canticum de incar
natione de qua mun
dus exultat. de q̄ can
geli exultant cum di
centes. Gia in excelsis
do. hoc ē canticum nouum q̄d nouus hō
accipit. Hominis enim rex nouam lex. Ecce no
ua facta sē omia. Hoc canticū cantant nisi hōes
nouitenouati p gratiam pertinentes ad nouum. ⁊
Cantate ergo ei can. no. i. exurite uexillate ⁊ in
dute nouitatem. qz ñ nisi ad nouos pertinet no
uum. ⁊ bene. ñ male: psalei, bonis opib;. Si que
ris quomodo bū. ecce psal. ei in uoci. ñ in tribulatōe
ut in tentia in effabili. ut ñ pstr ūbis dicit q̄ intel
ligū. ⁊ de quo gaudē. ⁊ hoc dicit inefabilem quē
tari. ñ uales ⁊ tacere ñ debes. Hi ergo cantat. ñ
uo tribules. i. ut gaudeat corde de sñ uerbis. in mū
da tentia gaudiorum. interaf sillabas.

Quia rectum ē uerbum dñi: ⁊ omnia opera eius in fide.

Quia. est. hic dicit cur sit lau
dandus. Supra: modū
laudis exposuit. nunc
causam. i. cur laudand
sit ds. q. ideo: laudare
debeas. quia rec. ē. ii. do
. i. promissio eius uera
ē omib; nullum fal
lit. ynū fidel dē ds. s; aliē ds: aliō homo fidel
dē. fidelis enim ē deus: dans hominī q. promittit.
fidelis ē homo: credens promissis dō. Ex promi
so uero ñ ex commissis: deus ē nobis debitor. hō.
ex commissis. qz michi ei cōmodauimus. ut debi
tum teneamus. cum ab illo hāmus oīa. Ꝗb;
gaudemus. Teneamus ergo fidelissimū debito
rem. qz fidelissimum teneamus promissorem. se
quē. ⁊ oīa opera eius in fi. fē. i. fidelia. Hi nihil
enim promittit ⁊ ñ reddit. quia dilig̃ uiam:
que in promittendo. ⁊ ñdi. q̄d ēm reddendo.
Vel p uerbum lex dī intelligū. s. euāgli. q. tō
laudare. qz rec. ē. ii. do. i. recta ē lex dei. vel rec